

מחתו של יהונתן פולארד

למשפחות החילאים החטופים

שליט, רג'ב וגולדיוסר

בש"ד יומ שני כ"ז אב תשס"ו (22.08.06)

כיסאם. דיבורים יפים, ולא מעשים, שלعالם לא יוכל להסבירו של שם שבוי הבייטה.

משפחות יקרות, המילים הללו שאנו כתוב עלולות להיראות כפסימיות, אך למעשה זהה המציאות הכוונה, ביחיד עבור אלה שעדיין במצבים בכור השבי, אני חש שאסור לנו להימנע מולומר את הדברים בקהל מכיוון שבלי להציג על

שורשי הבעיה פשוט אי אפשר להציג לפתרון. קשה לי לומר זאת לכם. אך האמת היא שהמכשול האמתי להבאתם של גלעד, אלדד ואחד הבתיהם איננו מכשול אופרטיבי או פרקטטי. בדיק להיפך. המכשול האמתי איננו קשור לבעה ביכולתך של מדינת ישראל לגבות תוכנית פועלה ולהוציא אותה לפועל. למעשה, המכשול האמתי היחיד לשחרורם של הבנים הוא הכשל המוסרי והיעדרה של הערכות ההדדיות.

המכשולים האמתיים בדרכם להשגתם הביתה של שבויינו כמו גם להשגתה של כל מטרה לאומית אחרת מעולם לא היו מכשולים מעשיים או פרקטיטים. זאת מכיוון שככל מהלך ההיסטוריה, כעם ישראל באמת רצה משה בכל מקוםו ובכל נפשו - תמיד על הדבר בידינו. כאשר נכשלנו בהשגת יעדיינו הלאומיים, הדבר כמעט תמיד נבע מסיבה אחת בלבד - כשל בעמיה הלאומית-מוסרית שלנו.

לא תמיד זה היה כך.

לפניהם מספר חודשים צינו את יום השנה-30 ל"מצבע יונתן", פעולת החילוץ המדיהימה של בני החטופים שהוחזקו באנטבה. לפניהם שלושים שנה לא היו בידינו אמצעים טכנולוגיים או ניסיוני מעשי שיאו בידינו חיים, וככל זאת הצלחנו והשגבנו את שחרורם של אחינו החטופים. המבצע הזה, שזכה לברכת טמיים, מבסס היה על עמדה מוסרית לפניה עם ישראל איננו נכנע לרשע ובושים פנים ואונן לא יסכים להפוך אותו לכך.

לצערנו, אין זה המצב היום.

איננו יכולים ופושט אסור לנו לאפשר לתרבות ההפקה זו להימשך! עם ישראל חייב למצוא את הכוח הנפשי לעמוד על רגליו ולצאת מייד מהתויה וכוהו של חוסר המוסריות - ולמצוא את הדרך חוזרת אל הערכות ההדדיות. אנו מוכרים להדילק ולתפוס מחדש את הכוח שלנו כעם אחד - אחד בשבייל כולם וכולם בשבי אחד! אם נצליח, ואני מאמין שאנו יכולים, אז נהיה שוב ראויים לברכת טמיים ולהזרמת הביתה של כל אחינו הנחונים בצרה ובשביה. יהיו רצון שאלוקים יברך את כל עם ישראל ושםקה לשחרורם המידי של גלעד, אלדד ואחד יחד עם כל שבוי ובנדרי ישראלי! אמן!

באהבה רבה ובכרככה

יהונתן פולארד

כלא באטנה, צפון קרוליינה

משפחות שליט, רג'ב וגולדיוסר היקרות,

מאז הרגע בו נחטף גלעד ולאחר מכן אלדד ואחד, איןנו יכול להפסיק לחשוף עליהם ועליהם. בכל יום אני מתפלל לבריאותם ולשיבתם מהירה הביתה, יחד עם כל שבויינו ונדרינו.

אשרי אשתר ואני מזדהים אתכם בכל לבנו וחשים את אהבתם עם כל יום שעובר והבניהם אינם שכחים הביתה. אף זהה לא קל עבורי לדבר על נושא השבי, אני חש שאני חייב לשחרר אתכם במה שבלבי. ברגע בו שמעתי לראשונה על הצהרתם של ראש הממשלה, אחד אולמרט, לפיה ישראל לא תסכים להתחיל בשום דין על הפסקת אש במלחמה נגד החיזבאללה, מבלתי שקדום כל יוחזרו אלינו החילאים השבויים שלנו, בנסיבות האהובים - מיד ידעתי שהוא אלה לא יותר מאשר סתום מילים ריקות.

מכיוון שלמלחמה להשגתם של שבויי דורשת עמדה מוסרית. היא דורשת מחובות לעם, למולדת ולאלוקים. היא דורשת את אותה עמדה מוסרית שנראה לכארה שמדינת ישראל כבר לפני שנים רבות.

אני יכול להזכיר על הרגע המדוק שבעו שכחה מדינת ישראל את שורשי המוסריים ואת הערכות ההדדיות. אך אני כן יודע שהrikbon המוסרי התגלה כבר לפני 21 שנים, ביום בו מפרקתי משגרירות ישראל בוישיגטן היישר לידיהם של שוטרי FBI שחייבו בחוץ.

אותו כשלון מוסרי נמשך עד תיכון כבר 21 שנה. זו קלהה שמשיכה לרצוץ علينا עד עצם היום הזה. זהו הכישלון המוסרי שהולד את הפקרתם זכריה באומל, צבי פלדמן, יהודה צץ, גיא חבר, של רון אריד וכן להפקרתם של מחת יוסוף פצוע בשטח. זהו אותו כשלון מוסרי שהוביל להפקרת והחרבת גוש קטיף וכן לפניהם טפורים - להפקרתם של כל תושבי צפון המדינה.

זהו הכישלון המוסרי שהביא לתרבות של מילים ריקות והבטחות שבורות. תרבויות שמושלות ישראל הצלחו להציג לה רף חדש. המסתורת היהודית מלמדת אותנו שלמען הצלה של نفس אחת, האומה יכולה להיות מוכנה לצאת למלחמה. כך היה כשאברהם אבינו עזב הכל ויצא לקרב ארבעת המלכים וצבאותיהם במטרה להשיג את שחרורו של אחינו, לוט. כך היה כשהאומה כולה יצאה למלחמה על מנת להשיג את שחרורה של שפהה אחת שנלקחה בשבי. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר כאן באחים ובנים שנפלו בשבי במשך שעה שפלו בשליחות המדינה ולמן בטחונה.

כאשר אין עמדה מוסרית להשגתם של שבוי, אין רוח ואין נחישות וכחazaה מכך שום פעולה אפקטיבית אינה מתכעתה. הדבר יוצר וואקום שפוליטיקאים ואוהבים למלא במיללים ובהבטחות ריקות שיאפשרו להם להמשיך לשמור על

bringing Gilad, Eldad and Ehud home is not operational or practical. On the contrary. The real obstacle has nothing to do with Israel's ability to formulate a plan of action or to carry it out. Indeed, the only real obstacle to their release is a lack of morality, a lack of arevt hadadeet (mutual responsibility)...We cannot, we must not allow this culture of abandonment to go on! The People of Israel must muster the emotional strength to find its way back to the path of arevt hadaddeet (mutual responsibility). We must rekindle and recapture our strength as nation that stands united - all for one and one for all! If we can do this then we may once again be worthy of the blessing of Heaven and of the swift return home of all of Zion's prisoners..." *

[Complete text of Jonathan's letter in English at <http://www.jonathanpollard.org/2006/082206.htm>]

WWW.FreePollard.org
הוועד להשבת יהונתן פולארד הביתה 054-6437218

תומכים בהמשך המתבן: תרומות לוח' ותב' 27, ירושלים 92422
בנק הדואר: ח-ן 3152741 ("عروבות"); נוטים אשראי: 052-3569070

או באינטרנט באתר: www.litrom.com/FreePollard